

A torony felépült, a könyvet elolvastuk. A torony érdektelenné vált, a könyv pedig csakis akkor nem válik azzá, ha ez megtörténik; de e két dolog csak akkor következik be, ha elolvassuk *A toronyt*.

Az elbeszélő szerencsé(nk)re következetlen, és megengedi a hősnek, hogy egyetlenegy személyt magához engedjen: a hájas szomszéd kisfiút, ha csak egy pillanatra is. A kisfiú arra kéri, hogy „emelje föl”, és amikor ez megtörténik, V. Antal életébe utat talál a megváltás a kisfiú anyjának, Máriának a testében.

A regény szereplői visszataszítóak, mert lehetetlenné tesznek minden érzelmi viszonyulást magukhoz. Tükröt akkor tart a szöveg elénk, amikor mi az érzelmi viszonyban levés kényszere által elfogadjuk a föl nem ajánlott és nem is létező vonzódást, és elolvassuk ezt a könyvet, amelyik azt az olvasót, aki hajlandó fölemelkedni, föl is emeli. Így és innen ajánlom az olvasó figyelmébe a könyvet. (*Széphalom Könyvműhely, 1992.*)

Zsélyi Ferenc

